

İnfrainguinal Uzun Segment Tam Tıkanmalarda (≥ 5 cm) Perkütan Translüminel Anjiyoplasti (PTA) ile Revaskülarizasyon

Murat Kayabaklı*, Bülent Acunaş**, İzzet Rozanes**, Göksel Kalaycı*, Metin Özgür*

* İstanbul Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı

** İstanbul Tıp Fakültesi Radyoloji ve Radyodiagnostik Anabilim Dalı

ÖZET

1991-1992 yılları arasında, İstanbul Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ve Radyoloji Anabilim Dalları orta çalışmasında, infrainguinal uzun segment (≥ 5 cm) arteriyel tam tıkanması olan 14 hastada, 16 lezyona PTA uygulanmıştır. Hastaların 13 ü erkek, 1 i kadındır. Yaş ortalaması 59.7 dir. Hastalardaki tam tıkalı lezyonların en kısası 5, en uzunu 14 cm olup ortalaması 6.7 cm. dir. Hastaların revaskülarizasyon endikasyonları; 4 hastada ekstremite kurtarılması, 10 hastada ise klokitasyon idi. Tıkanma yerleri 10 hastada A. Fem. sup., 4 hastada ise A. poplitea idi. Tüm hastalarda lokal anestezi altında perkütan girişim uygulanmış ve tıkanmaları geçmeye hidrofilik quide wire kullanılmıştır. 16 lezyondan ikisinde quide wire tıkanmayı geçmemiş ve PTA başarılı olmamıştır. Başarı oranı % 87.5 tir. Hastaların işlem öncesi Ayak Bileği/Kol indeksleri (ABI) ortalama 0.40 iken işlem sonrası ortalama 0.78 olmuştur. 6 hastada distal nabızlar, 6 hasta da popliteal nabız geri gelmiştir. Takipte 2 hastada restenoz saptanmış ve tekrar PTA uygulanmıştır.

Sonuç olarak uzun segment tam tıkanmalarda bile PTA revaskülarizasyon için ciddi bir alternatif olabilir. Cerrahi girişim endikasyonu olmayan uzun klokitan hastalarda ise hayat kalitesini artırmak için bu yöntem çekici bir seçenek olarak değerlendirilebilir.

SUMMARY

Percutaneous Transluminal Angioplasty (PTA) in Long Occlusions (≥ 5 cm) of Infrainguinal Arteries

Between the years 1991 to 1992, 14 patients with 16 lesions having an infrainguinal arterial occlusions longer than 5 cm, were treated by PTA, in Dept of Surgery and Radiology of İstanbul Medical Faculty. 13 patients were male and one was female with a mean age of 59.7. Indications for revascularization were claudication in 10 patients and critical ischemia in 4. Sites of occlusion were in superficial femoral artery in 10 and in popliteal artery in 4 cases. Mean length of occlusions were 6.7 cm, with shortest 5 cm and longest 14 cm. All the patients received percutaneous procedure in local anesthesia. Hydrophylic glide wire were ultimately used to pass the occluded segments. In two patients this procedure was unsuccessful. Overall success rate was 87.5 %. ABI were calculated as 0.4, prePTA, and 0.78 after the procedure. In 1 year follow up restenosis were spotted in 2 patients and were redilated.

In conclusion, PTA might be a possible option in long segment occlusions. This procedure can be considered as a strong option, for patients who are not candidates for surgery.

GİRİŞ

Üzerinde, damar içerisinde şişirilebilen balon taşıyan kateterlerle arteriyel lezyonları dilate

etme ilk olarak Dotter ve Judkins (1) tarafından 1964 yılında ortaya atılmıştır. Ancak bazı teknik sorunlar Grüntzig (2)'in 1974'teki balon kateteri

ile çözülmüş ve bu yöntem tüm dünya çapında uygulama alanı bulmuştur.

Son yıllarda, PTA yalnızca stenotik lezyonlarda değil çeşitli uzunluktaki kronik tikanmlarda da denenmektedir. Biz de bu çalışmamızda infrainguinal arterlerdeki 5 cm ve daha uzun tam tıkalı segmentlerde, PTA'nın erken dönem başarısını araştırmayı amaçladık.

MATERIAL VE METOD

İstanbul Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi ve Radikal Anabilim Dalları ortak çalışması ile 1991-1992 yılları arasında, infrainguinal uzun segment (≥ 5 cm) arteriyel tam tikanması olan 14 hastada 16 lezyona PTA uygulanmıştır. Hastalarımızın 13 ü erkek, biri kadındır. Yaş ortalaması ise 59.7 dir. Hastaların revaskülarizasyon endikasyonları; 4 hastada ekstremite kurtarılması, 10 hastada ise klokitasyondur. Tikanma yerleri 10 hastada yüzeyel femoral arter, 4 hasta da ise popliteal arterdir. Lezyonların en kısısı 5 cm, en uzunu ise 14 cm olup ortalaması 6.7 cm. dir. Hastaların hemodinamik durumları, prePTA, ayak bileği/kol indeksi (ABI) ve treadmill ölçümleri ile saptanmıştır.

Tüm hastalarda işlemler seriografi ve floroskopisi sistemi olan anjiografi ünitinde gerçekleştirildi. Hastaların hepsinde lezyon tarafındaki femoral arter, giriş yeri olarak kullanıldı. Lokal anestezi altında yüksek femoral ponksiyon ile, önce kullanılacak balonun şaftına uygun introducer yerleştirildi. Daha sonra ilk olarak hidrofilik glide wire (Terumo, Medi-tech) ile lezyonun distaline geçilmeye çalışıldı. Başarılı olmayan olgularda super stift Amplatz guide wire kullanıldı. Glide wire ile lezyonun distaline ulaşıldığından 5000 Ü heparin verildi. Daha sonra, Pre PTA anjolarda tikanmanın proksimalindeki damarın çapı ölçülerek, bu çaptaki balon guide wire üzerinden tikanma seviyesine kadar indirildi. Balon çapına göre değişken olmak üzere 8-12 atm. arasında 60 saniye şişirildi. Balon şişirildiğinde, üzerinde hiç bası izlenimi kalma yincaya kadar şişirme işlemine devam edildi.

Bu yaklaşık 2-5 defa tekrarlandı. Daha sonra balon geri çekilerek, kontrast madde verildi ve kontrol filmi çekildi. Gerektiğinde tekrar balon ile revizyon yapıldı. İşlem tamamlandıktan sonra, ponksiyon yerine baskı uygulandı. Hastalar PTA'dan sonra 24 saat yatırıldılar ve bu süre içinde 30000 Ü/24 saat heparin IV aldılar. Bu süre sonunda hastaların tekrar ABI ve treadmill ile hemodinamik kontrolleri yapıldı ve 100 mg ASA ile taburcu edildiler. Daha sonra ilk 3 ayda, ayda bir, sonra 3 ayda bir hemodinamik kontrole alındılar.

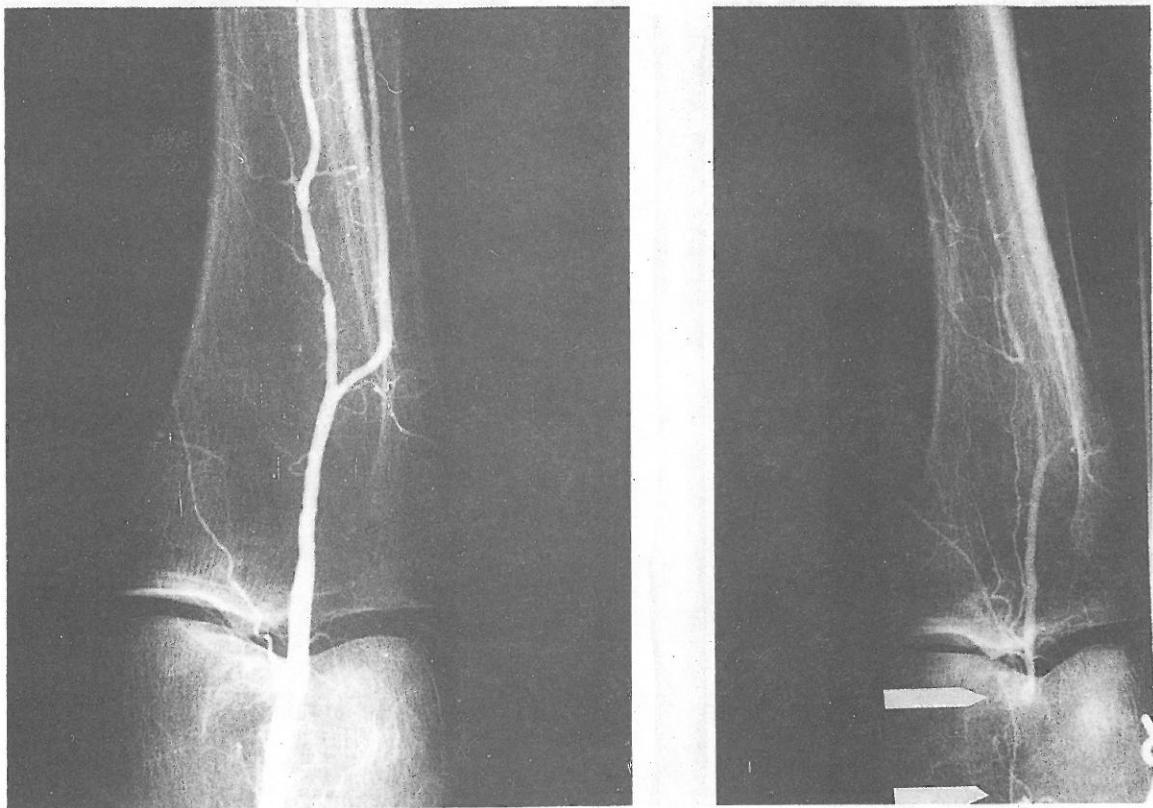
SONUÇLAR

PTA denemesi yapılan 16 lezyondan, 14'ünü dilate edebilmek mümkün olmuştur. İki lezyonu ise olası kalsifikasiyondan dolayı glide wire veya guide wire ile geçebilmek mümkün olmamıştır. Başarı oranı % 87.5 tur (Resim 1, 2, 3). Hastalarımızda morbidite ve mortalite görülmemiştir. PTA sonrasında, 6 hastada distal nabızlar, 6 hastada ise popliteal nabız palpe edilebilir hale gelmiştir. Ayak bileği/kol indeksleri PTA öncesi ortalama 0.40 olan hastalarda, PTA sonrası bu oran 0.78 e yükselmiştir. Klokitan olan hastalarda PTA öncesi ortalama 145 m. olan treadmill mesafesi, 6 hastada limitsiz uzamış, 4 hastada ise ortalama 225 m. ye yükselmiştir.

Takiplerde 1 hastada üçüncü ayda stenoz, 1 hastada ise birinci ayda tam tikanma saptanmıştır. Stenoz saptanan diabetik olguda, stenoza sebep olan popliteal arter ve tek run off olan peroneal arter dilate edilmiş ve popliteal artere 2 adet 4 cm x 5 mm stent (Strecker, Medi-tech) yerleştirilmiştir (Resim 4). Tekrar tikanan hastada ise re-PTA ve stent uygulaması yapılmıştır. 1 yıl içinde tüm olguların primer açık kalma oranı % 85.7, sekonder açık kalma oranı ise % 100 dür.

TARTIŞMA

PTA son yıllarda endovasküler girişimlerden en sık uygulananıdır. Özellikle iliak seviyedeki stenotik veya tıkalı segmentlerdeki başarısı ile,

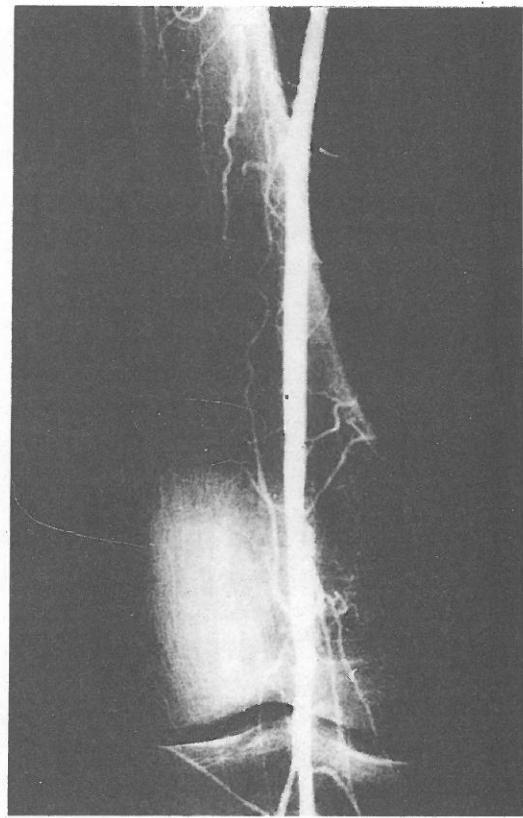
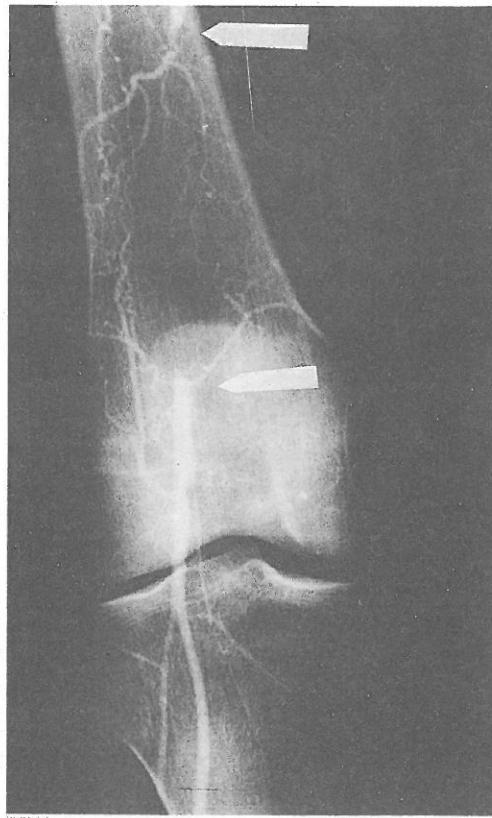

Resim 1 A.B. 65 yaşında, kadın hastada, popliteal arterde 5 cm lik tıkanma, endikasyon istirahat ağrısı (A), Aynı bölgede 5 mm. balon ile PTA uygulanmış ve hemodinamik sonuç çok iyi (B)

bu lezyonlar karşısındaki ilk tedavi seçeneği haline gelmiştir (3). Yüzyel femoral arterde ve popliteal arterde ise geniş serilerde, iyi sonuçlar yayılanmasına rağmen, uzak sonuçlar iliak seviyedeki düzeyde olmadığı için çok popüler olmamıştır (4, 5, 6). Hatta yine son yıllarda oldukça gelişen aterektomi ve laser anjioplasti bu konuda ciddi bir rakip haline gelmişlerdir. Bütün bu gelişmelere rağmen PTA yine de femoropopliteal düzeyde tedavi seçeneklerinden biridir.

En önemli konulardan biri hasta seçimidir,

Yani hangi hasta tipinin infrainguinal PTA adayı olduğunu. Bu konuda biri daha konseratif, diğeri ise daha liberal iki görüş vardır (7). Konservatif olanı sadece ameliyat endikasyonu olan hastalarda PTA denemesini önerir. Dahil liberal olan görüş ise bu konuda deneyimi olan biri elinde, ameliyat endikasyonu olmayacak hafif veya orta düzeyde semptomları olan ve 1 cm. den kısa lezyonu (stenoz veya tıkanma) olan hastaların PTA adayı olduğunu (3, 7). Biz de ikinci görüşe katılmaktayız. Bu fikri desteklemek için gereken en önemli bilgi deneyimli ellei

Resim 2 A.B. 57 yaşında erkek hasta, yüzeyel femoral arterde 10 cm lik tikanma, indikasyon 125 m. kłodikasyon (A), lezyona 6 mm balon ile PTA uygulanmış ve hemodinamik sonuç çok iyi (B).

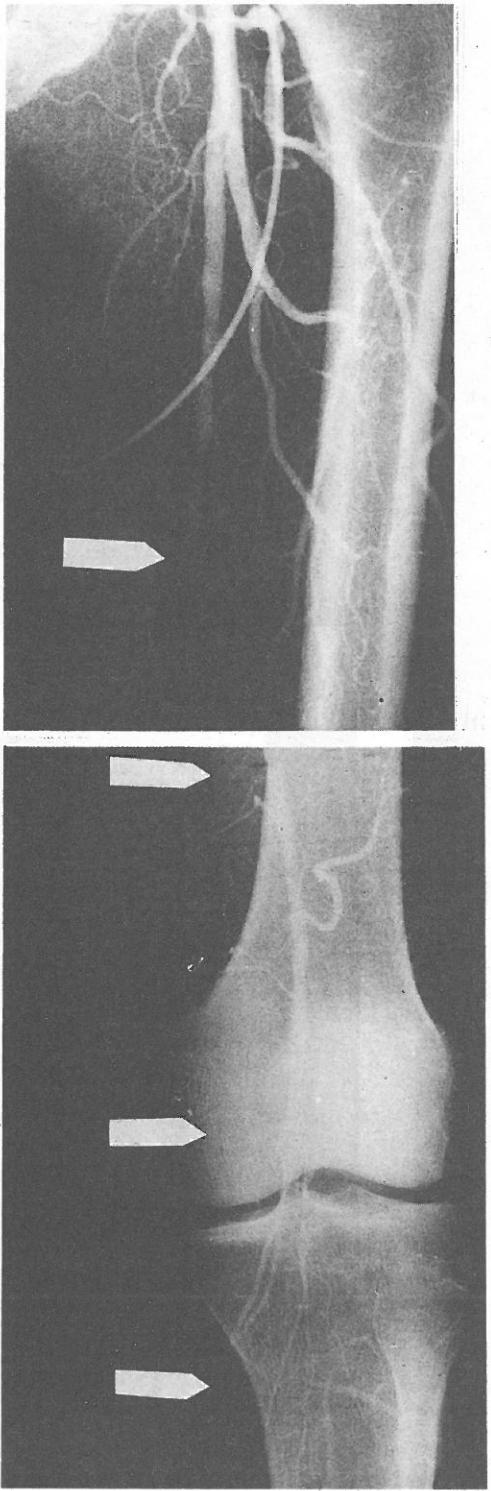
deki morbidite ve mortalitedir. 984 olguluk bir seride mortalite % 0.4, cerrahi girişim gerektiren major komplikasyon oranı ise % 1.2 dir. Böylece bizce ideal hasta, ameliyat sınırlarına giren, veya girmeyen yüzeyel femoral arter veya popliteal arterinde 10 cm. den kısa lezyonu olan hastadır.

Yine önemli bir konu da, ameliyat indikayonu girmeyen, yani anjiografi endikasyonu da olmayan bir hastada yukarıdaki tipte bir lezyon nasıl yakalanmalıdır. Bu konuda iki seçenek vardır: Birincisi duplex scan ile böyle bir lezyonun saptanması, digeri ise anjiografi endikasyonlarının genişletilmesi veya IV DSA'nın rutin uygulanmasıdır. Biz daha çok birinci seçenekten yanayız. Uzun kłodikan, popliteal ve distal nabızları palpe edilmeyen, hastada duplex ile,

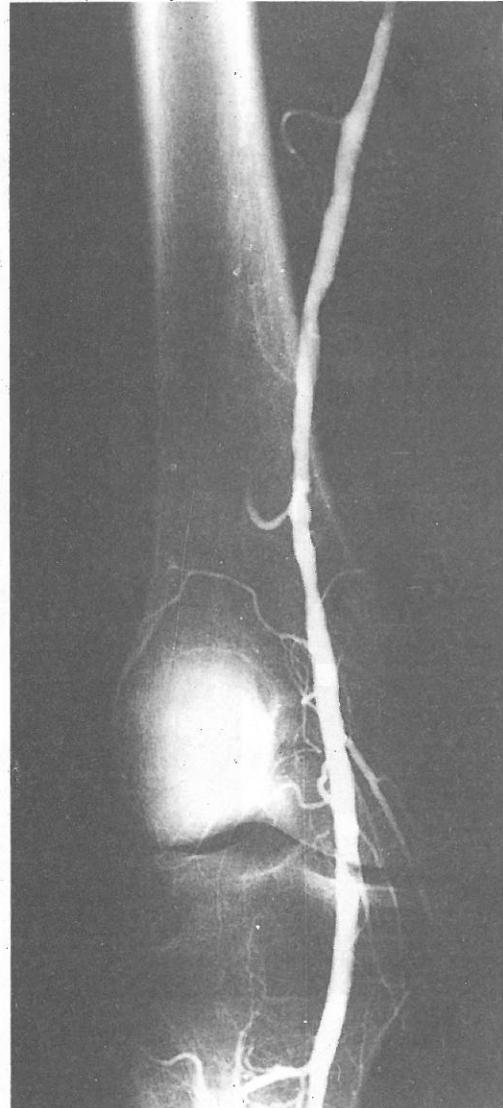
fokal bir lezyon saptanırsa, bizim politikamız, hastaya anjiografi çekmek ve lezyon uygunsa aynı seansta PTA uygulamaktır.

Infrainguinal tam tikanmalar sanıldığı gibi konvansiyonel guide wire tekniği ile geçilemez değildir. Özellikle son jenerasyon glide wire'lar ile başarı yüksektir. Bizim küçük sayıda serimizde başarı oranı % 87.5 tur. Bu yüzden tam tikanmalarda aterektomi veya laser gibi pahalı yöntemleri primer kullanmak yerine, konvansiyonel PTA'yı ilk olarak kullanmak kanımızca daha rasyoneldir.

Sonuç olarak uzun segment tam tikanmalarda bile PTA, revaskülarizasyon için ciddi bir alternatif olabilir. Cerrahi girişim endikasyonu olmayan uzun kłodikan hastalarda ise yaşam kalitesini artırmak için çekici bir seçenek olarak değerlendirilebilir.

Resim 3 (A)

(B)

Resim 3. 67 yaşında erkek hasta, yüzeyel femoral arterde 5 cm. popliteal arterde de 5 m. olmak üzere iki seviyeli tam tıkanma, indikasyon 25 cm klodikasyon (A), lezyonlara 6 ve 5 mm balon ile PTA yapıldı, hemodinamik sonuç iyi (B).

Resim 4. 75 yaşında diabetik hasta, parmakta gangren ve infeksiyon, ABI-0.38, yüzeyel femoral ve popliteal arterde 5 er cm. lik iki tıkanma (A), femoral artere 6, popliteal artere 5 mm. balonla PTA, işlem sonrası ABI-0.61 (B), hastanın 3. aydaki kontrolünde, palpabl olan popliteal kaybolması üzerine anjografi ve popliteal arter ve peroneal'de stenoz (C), popliteal artere 2 adet stent ve peroneal arterin 3 mm balonla dilatasyonu (D).

KAYNAKLAR

1. Dotter CT, Judkins MP: Transluminal treatment of arteriosclerotic obstruction: Description of a new technique and a preliminary report of its application. *Circulation* 30: 654-670, 1964.
2. Gruntzig A, Hopff H: Perkutane Rekanalisation chronischer arterieller Verschlüsse, mit einem neuen Dilatations-Katheter. *Dtsch Med Wochenschr* 99: 2502-2507, 1974.
3. Johnson WK: Factors that influence the outcome of aortoiliac and femoropopliteal percutaneous transluminal procedures. *Surg Clin North Am.* 72: 843-850, 1992.
4. Adar R, Crichfield GC, Eddy DM: A confidence profile analysis of the results of femoropopliteal PTA in the treatment of lower extremity ischemia. *J Vasc Surg* 10: 57-67, 1989.
5. Gallino A, Mahler F, Probst P: Percutaneous angioplasty of the arteries of the lower limbs: A 5 year follow-up. *Circulation* 70: 619-623, 1984.
6. Krepel VM, Von Andel CJ, Von Erp WF: Percutaneous trans-luminal angioplasty of the femoropopliteal artery: Initial and long term results. *Radiology* 156: 325-328, 1985.
7. Kumpe DA, Rutherford RB: Percutaneous Transluminal Angioplasty for lower extremity ischemia. In *Vascular Surgery* 3rd ed. (Ed: Rutherford RB), WB Saunders, Philadelphia 1989, pp 754-764.
8. Johnson KW, Roe M, Hogg Johnston SA: 5-Year results of a prospective study of percutaneous transluminal angioplasty. *Ann Surg* 206: 403-413, 1987.

Yazışma Adresi

Doç. Dr. Murat Kayabali
İstanbul Tıp Fakültesi
Genel Cerrahi Anabilim Dalı
Çapa, İstanbul
Tel: 5340000 /1182